

Jeg skriver dette nyhedsbrev lidt tidligt for at forklare om den kaotiske situation i Amazonas. Brasiliens regering (hvis man kan kalde den det) er værre end nogensinde. Og derfor er de forskellige borgmestere jo ligeså. Det gælder jo simpelthen om at rage til sig, så længe det går, bl.a. ved at afskedige alle kommunalt ansatte, herunder lærere. Dvs. at ingen har råd til at købe noget som helst. Derved er butikker, deriblandt Elsons, i fare for at gå konkurs. Derfor har Elson været tvunget til at tage ud i junglen og arbejde med Cobaiba og honning som kan sælges i byerne. På den måde kan han holde sulten fra døren. Han har da også 3 lærerstuderende boende på kost og logi. De benytter arbejdsløsheden til at studere på fakultetet. Det er jo altid junglen og de fattige det går ud over. I junglen går børn kun i skole hvis de selv kan komme derhen. Alle både der før transporterede børn til skole ligger stille. Der er kun lærere nok til et par timers undervisning pr. dag i junglen. Hvornår situationen bliver bedre afhænger af regeringen i hovedstaden i Brasilia. Elson er virkelig ved at gå ud af sit gode skind, for nu begynder indianerne at klage over, at han henter for meget Cobaiba ud af junglen, og de prøver på at forhindre ham deri. Indianerne har nu bestemt sig for at Paracuni skal være et reservat og have turister. Ideen er jo god og fin, men der er på nuværende tidspunkt ikke nogen turistvirksomhed der vil tage turisterne så langt bort. Det bliver også for dyrt, og så er der jo ingen, der tjener på det. Det var kun os i sin tid der tog turister derud, fordi vi ikke gik på fortjeneste, men var en del af vores projekter. Dengang havde hver passager ca. 72 kg bagage med gratis, så vi havde jo absolut ingen problemer med at transportere alt hvad vi ville donere bort til indianerne. Da vi stoppede disse doneringsprojekter, blev loven samtidig lavet om. Alt har altid gået hånd i hånd. Nu er det ligesom, at menneskene har mistet respekten for livet og bare tænker på at berige sig selv på andres bekostning. Derfor kære regnskovsvenner beder jeg om økonomisk støtte fra alle der har noget at give og energi-mæssig støtte fra dem, der ikke har noget at give. Alt behøves til at ride denne storm af. Hvor længe det vil vare, vides ikke, men man kunne tænke sig at befolkningen snart har fået nok. Elson og lærerne er meget, meget taknemmelige for den hjælp der gives.

Rejsen til Peru og Bolivia

D. 29.3. var vi 15 der tog afsted på ekspedition til Peru og Bolivia. Da vi ankom til Peru var der stor gensynsglæde på alle fronter. Gensynet med vores gamle land var rørende og stærkt, og vi lavede sammen med den åndelige verden og vores søstre og brødrers bevidstheder et stort stykke arbejde for at koble alt sammen med det nye univers og installere den krystallinske energi i specielt ørken og bjerge. Machu Pichu var som sædvanlig en meget stærk oplevelse, da vi blev døbt af regndråber, der dryppede ned over os fra spidsen af det store kyklop-tempel på vej til solporten. Vi kunne stadigvæk ligge på den store opstrålingssten og opleve universet m.m. Det var en meget stærk gruppe, der var afsted. Harmonien var enorm stærk, og jeg tror, at alle var enige om at glæde og lykke og taknemmelighed fyldte hver dag. Alle var mere eller mindre forkølede pga. af et stort regnskyl en af de første dage. Men jeg hørte aldrig nogen klage og alle mødte veloplagte op hver morgen. Tiden var kommet til, at vi skulle med tog over Andesbjergene, med en enorm naturoplevelse, fest, show, og vi måtte kæmpe en brag kamp for at undgå alle de velmenende piscosauer (Peru's nationaldrik) vi fik serveret ved ankomsten til vores sidste hotel i Peru som ligger på en halvø ude i Titicacasøen. Ved meditationen om aftenen var der mange stærke oplevelser med op- og nedstråling og et besøg på solen.

Bolivia

Næste morgen kl. 5.30 oplevede vi solopgang over Titicacasøen som også betød starten på min 75 års fødselsdag med fødselsdagssang og kage til morgenkaffen. Den største gave jeg fik, var at Marcello stod og tog imod os ved Bolivias grænse. Han var med os alle dagene på Soløen. Vi troede ikke, det kunne blive bedre efter Peru, men Bolivia stod ikke i skyggen af Peru. Denne gensynsglæde ved at vi kom tilbage var stor. På Soløen blev vi utrolig et med både vandet og bjergene. Den var så at sige krystallinsk og ufattelig smuk. Solen skinnede, og det var et paradis. Vi besøgte Måneøen, hvor vi lavede et stærkt energiarbejde med de underjordiske templer. På vej til La Paz besøgte vi Tiuanaku og Pumapunku. Vi uddelte DNA'er fra Plejaderne som havde været i boks i den store monolit som identificerer Elohim Kyklopa. Det er altid en stor oplevelse at komme til denne plads som dengang var et intergalaktisk samlingspunkt. Da vi kom til Huatahata, blev vi spået i Coca blade og så på stjerner i stjerneobservatoriet. Titicacasøen er stedet for stor ufo-aktivitet. Vi sagde farvel til Marcello, og han bad os hilse alle sine venner i Skandinavien. Vi fik da en anden vidunderlig guide som var meget sulten efter åndelig undervisning. Han kunne simpelt hen ikke få nok, så det var 24 - 7 på hele rejsen. I Peru fik jeg ikke lov til at se min ven gennem mange år, Eddie, fordi vi skulle have en anden guide, en shaman der hed Marchal Bedegral. Det viste sig, at han og jeg kendte hinanden fra det nordlige Peru under regeringstiden under Lord af Sipan. Så jeg måtte jo takke ham mange gange for, at han havde slået mig ihjel sammen med min lille hund og derved undgået mange grusomheder. Han skulle da også have alle de åndelige oplysninger, han kunne konsumere og kom da også til tider i chok. Alt ordnes oppefra i detaljer når man rejser med den åndelige verden. Vi sluttede af i La Paz, hvor der var fest i 2 dage. Vi tog til Lima for at flyve hjem og nød den sidste dag hos Dina og Klaus som havde været med os på rejsen. Nu ser vi frem til nye eventyr og opgaver på vores dejlige jord.

Rejser i 2019

Ægypten: 14. - 29. oktober. Vi bor i Giza. Tager til Memphis, Luxor i 4 dage incl. Dendera, Aswan, Philae, Sharm el Sheik, Santa Katarina og Moses-bjerget. 3 nætter i Cairo.

Rom og Asissi fra d. 1. - 10. august. Der er stadig ledige pladser.

Til Japan-rejsen i november er der stadig ledige pladser.

Rejser i 2020

Bhutan, rejsen til jordens livmoder. Bl.a. distribution af de nye DNA'er.

Afgang d. 21. marts - 7. april. Der er stadig ledige pladser.

Mongoliet, jordens solarplexus. Fødsel af det krystallinske solarplexus i Gobi ørkenen.

Afgang d. 1. juli - ca. d. 17. juli. Der er stadig ledige pladser.

Intergalaktiske møder 2019

Ställdalen 19. - 21. juli.

Fra fredag kl. 16 til søndag efter lunch.

Syiling 11. august fra kl. 11-17.

Ställdalen. Kosmiske lysfestdage 16. - 18. august.

Fra fredag kl. 16 til søndag efter lunch.

Ställdalen 20. - 22. september.

Fra fredag kl. 16 til søndag efter lunch.

Ställdalen 4. - 6. oktober.

Fra fredag kl. 16 til søndag efter lunch.

København. Julemøde i Unitarernes kirke 27. november kl. 19-22.

Ställdalen. Juleretreat 28. - 30. december.

Fra lørdag kl. 10 til mandag efter lunch.

Der er mulighed for at deltage i nytårsfest d. 31/12.

På eventyrligt gensyn, Marina

WRO bestyrelse 2019

Formand: Anette Ravnsdal, Edvard Griegs Gade 5, 3.th., 2100

Kbh. Ø, tlf. 50 98 81 18, anette@ravnsdal.dk

Næstformand: Benny de Molade, Nyrupvej 15, 4296 Nyrup,

tlf. 60 60 62 08, wro@paradis.dk

Kasserer: Juanita Albæk, Vibekegade 13, 1.tv., 2100 Kbh. Ø,

tlf. 60 61 34 19, juanita@webspeed.dk

Medlem: Ileana Schrøder, Vestavej 4, 2770 Kastrup,

tlf. 32 51 31 16, ileana.schroder@mail.dk

Medlem: Patrik Sandström, Lillåkersvägen 40, 18159 Lidingö,

tlf. 87 31 73 31, 86 72 60 54, patrik.sandstrom@iogt.se

Medlem: Randi Lindsay, Sorgenfrigata 5, 0367 Oslo,
tlf. 0047 93 02 10 37.

Medlem: Lene Christensen, Skolvägen 6, 71472 Ställdalen,
tlf. 22 52 39 82, christensen.lene@yahoo.dk

Revisorer: Karin Nikolajsen, karinnikolajsen@yahoo.dk

Suppleant: Anne Marie Blumensaadt.

Præsident for WRO: Marina Munk